

ЧЕРВОНІЙ ПРАПОР.

капіталістична класа панує. Вона пануюча класа. Робітничі класа, класа убогих, залежуча від капіталістичної класи, є класа пригноблена, класа рабів.

Крім капіталістів висмокчують з робітничого тіла соки ще верстви так званих паразитів. Паразит — це пияка, пероб, що як та блохця живе з крові чужого тіла. Паразити — се поні, урядники, полісмени, жовніри, офіцери (регулярні бійсько-не міліція), шляхта, парі. Вони не працюють. Вони пожерать тільки те, що вирабляє робітник. Але існуючі з крові робітника, се паразити не стоять за інтереси робітничі. Вони піддержують силу і владу пануючої класи. Разом з капіталістами ділять ся кровю і мясом робітника, разом з капіталістами забивають робітника в пута неволі, Ворогами робітничої класи будуть також ті інженери, баци, формани, професори та учителі, які гніять та дурять робітника ради інтересів капіталіста.

Закон природи каже: „Хто не працює, той не має права на життя“! В світі панує вікова неправда: робітник, роблюче все, здихає з голоду!

Капіталістичний устрій, устрій в якому господарює приватна власність на фабриці та землі, буде знищений соціалістичним ладом. Ладом в якому усе з чого може жити людина, буде належати, яко спільна власність, усім працюючим, трудовій громаді.

За соціалістичний лад борять ся соціалісти. Соціалістом буде кождий той, хто каже що уся робота му сить налажати тому, хто се робить — що усі средства виробу, себто машини, усі средства життя му сить належати усім працюючим людям рівно.

На соціалістичному найбільше залежить робітникові. Соціалізм — се надія світа, се нова, велика релігія правди пригноблених та затруднених. Робітники — вони тільки непохитні борні за соціалізм і вони добють ся його! Вони знищать муки винайму. Та вратувавши себе, вратують усе світ.

Але соціалістом може бути і піп, і інженер і навіть капіталіст, коли вони, зрозумівши підлоту свого дарамадського становища, кинуть його і стануть в робітничі ряди, аби битись за введення соціалістичного ладу.

Соціалістом му сить бути кождий робітник, кождий нуждар-фармар, бо тільки знищивши капіталізм, вони стануть по людському жити.

Але проти змагань робітничої класи виступає усею своєю силою пануюча класа капіталістів озброєна багнетами, колотушками полісменів, тьмою понісеньких брехевь, своїми капіталістичними беззаконними законами Проти соціалізму виступає уся буржуазія.

Буржуазія се люди, що свідомо стоять за старий устрій, за панованя капітала, за приватну власність. Буржуа звичайно ворожі змаганя пролетаріату. Царові не хочеть ся такого ладу, де раби стануть з ним рівними. Але багато робітників, завдяки своїй несвідомості та тьмі, мають одну думку з буржуаїями тоді, коли ширі працюють на капіталіста, пнуть ся йому догодити, коли стоять за приватну власність, коли боронять капіталізм. Такі робітники му сить зрозуміти, що їхні інтереси не спільні з капіталістом. Капіталіст своїм добром з робітником не поцілить ся. Не в капіталі в брацтві та рівності соціалістичного життя будучини людства.

Тому робітники му сить пильнувати, щоб не бути думками своїми буржуаїями.

Зможний фармер здебільшого стоїть за капіталізмом, убогий хлібороб тільки своєю несвідомістю має думку буржуаї. Щоб пропала його неволя він му сить стати соціалістом.

І ось в світі дві армії стали одя проти одної.

Армія робітнича іде на армію буржуа-капіталістів, на своїх злодів та рабівників, щоб вернути загнане добро своє, щоб увільнити себе від мук голоду та рабства. На червоних прапорах робітничих шеревів палають вічні слова: „Світ і життя му сить належати тим, хто працює!“

І робітники здобудуть усеї світ а згублять тільки свої кайдани.

Звідки у капіталіста беруть ся такі величезні багатства? Прецінь він нічого не робить — деж усі бачуть. Темний робітник міркує собі так: капіталіст має гроші, за ті гроші він купив собі

матеріал та найняв робітників; з того стали товари, на яких, продавши їх кресві, капіталіст дістав зиск. Значить, думає наш темний робітник, шай купив товари, край шай йому ті міліони доларів; спасібі капіталістові, що хоч дрібеньку частину тих грошей віддав нам робітникам, беручи нас до себе на роботу. І ширі працює темняга і ширі мірять, що капіталіст його єдиний добридій.

А роздивимось ми справу з иншого боку. Візьмім приміром фабрику, де роблять плуги. На тій фабриці працює 200 робітників. Нехай фабрикант платить кожному по \$2.50. Виходить, що на день усім двома соткам робітників капіталіст заплатить \$500. Але робітники зроблять йому за той же день 200 плугів, які він продасть по \$28 від штуки, себто за \$5,600 усею роботою цілого дня. Коли відкинемо втрату на заліз, палеві та машинах — хай \$500, то чистого зиску фабрикант дістав за день \$5100. 5.100 доларів повзав до кишені, лише тому, що він власитель фабрики і це-зав один день! Кажуть, що сі тисячі доларів дав капіталістові край, себто фармари, купивши плуги, подарували йому ті тисечки. Ні, робітнику, сею тисечку украв він у Вас двох соток тих, що робили плуги. Кожна робота цінить ся тією силою, яку вклав в неї робітник. Покладено багато сили — річ дорога, мало — річ тана. Та працював над плугом цілий день і, зробивши плуга, вклав в його сили на 15 доларів, а капіталіст тобі заплатив лише \$2.50, лише стільки, щоб проіснувати так-сяк один день з родиною. Тобі за усею силою не заплачено, ти оглабований! Хай капіталіст має фабрику, має матеріал, але доки робітники до того матеріалу не візьмуть ся своїми руками, не запалять в печях, не рушать машин — то ній капіталіст ціле своє життя чекає, якогось зиску. Нічого не дочекаєт ся. Навіки — матеріал зіспеуєт ся, машини поржавіють. Кош без робочої сили фабрика не може заробити ані центу — ясно, що не край дає йому ті міліони, а самі робітники. Коли фабрика була робітничою власністю, то усеї заробіток був би робітничий. Далі, ходім обдивимось фабрику. Хто збудував

П? — робітники. Хто зробив цеглу, наплав дощек, накопав заліза, поробив машини, витяг з під землі вугля, приготував матеріал? — робітники! Хто накопав золота, відбив папірові долари? — робітники! Та деж власне клав свою силу капіталіст, він же каже що усеї світ його?! — Ніде! Ніде не найдете сліду рук капіталіста — скрізь мозолі робітничі! То якеж має право капіталіст, нічого не роблячи, панувати над світом?

Це право дають йому самі робітники, мовчки віддаючи за дарма фабрикантові те, що дало людське життя і щастя цілому людству. Робітники нарешті му сить подумати про себе!

Сіпіярська компанія розпоряджає цією осени 11.500 „баксарам“ до вивою збіжжя з західної Канади... А чому ті фармари, на чий хліб заготовили капіталісти аж півдванадцять тисяч „баксар“, му сить тепер по живих тікати з фарми, щоб заробити деє на виннієкських стрітах та фабриках нещасного долара на муку для своїх дітей? Істина правда, що капіталісти ті пниці, про яких сказав Христос, що не сють, не жнуть, не збирають в житинці — а осінь надійшла, починають розпоряджатись фармарською роботою, як своєю власною. А фармари клонотали собі голови цілу весну й літо, віддавши за ніщо капіталістам свою кріваву роботу, клопочуть ся, як перебути довгу канадійську зиму. Чудні люди! Не вже сонця, що в капіталістичнім вікні?

Невстигли фармари покінчити з живими, а вже ліберали стягають їх на передвборчі конвенції Відбулась така конвенція делегатів виборчого округу Provencher у Вінніпезі. Ідучи на конвенцію, сподівались ми почути від ліберальних кандидатів, що вони зроблять для народу, як їх виберуть до федерального парламенту. Та почули гучні виклики англійського шовінізму. Приміром, кандидат трохи неадраючись на небеса кричав, що він щасливий, що живе під „англійським прапором“, або сотки раз виголощував: „наша католицька Канада!“ Але що фармареві до „англійського прапору“ або „католицька Канада“? Чому лі-

беральний кандидат не обіцяв визволити фармарів з під тих страшних довгів, якими їх обкрутили компанії за машини? Чому не обіцяв влаштувати справу з дорогами, школами і т. д.? Чому?... Чи він думає, що так парід задурно, гоки світ стоїть, буде голосувати на капіталістів і продавати свою долю і дітей своїх за пива та ковбаси?

Були на конвенції і декілька руснів-фармарів з Overstone, Stuartburn, Whitesmout. Був між иньшми і наш товариш Я. Лютак — фармар з Pleasant Home. По тільки що відбувших ся живих канадійські гари разди пригнали Т. Лютака до Вінніпегу копати сури в телефоничній компанії. Лютак 6 літ страждає на фармі, і вже остогдлив йому солодки, а брєзливі пієні, і лібералів і консервативтів.

Лютак виступив на конвенції проти лібералів, вказавши, що убогим фармарам треба йти з робітниками, що у них один спільний ворог — капіталісти. Не консервативна, не ліберальна, а соціалістична партія свідомий робітників не словом, а ділом допоможе фармарській нужді.

Е, що той „Червоний Прапор“ клена на лібералів, а хіба ліберали не вносять на слідуочу сесію федеративного парламенту проєнт розширення границь проєнції Манітоби аж до Гудзонського заливу?.. Вносять, братіки мої, вносять ліберали свої „проєнти законів“, аж опотніли, почервоніли та несуть!.. Але, робітнику, чи тобі полежає з розширення границь Манітоби? Чи спочинуть твої руки? Чи будеш забезпечений хоч на старість?

3 робітничого життя.

— Недалеко Реджайн, зударив ся пасажерський потяг С. Р. R. компанії з тягаровим потягом. В наслідок сего удару погіб на місці палач Charles Britt і експресовий помічник J. Robins n. Богато пасажерів покалічених.

— Судия мира Mr. Belchar з Lethbridge (Alta) засудив углеу компанію The Hillcrest Coal & Coak Co., на 200 доларів кари за те, що агадана компанія старалась амуцити своїх робітників до роботи без переговорів.

Таке посту було безирго канадійській засорі компанією годити в с між предетнаків і ком

В Нью Йорк місяці, як на Соц. Демократичній Конференції в Нью-Йорку почалась конференція. І членів зборів рі проголошували. На комітетом лось більші Нью-Йорк доєтсь ве клуб і дру тепер в 1000 прим 100 прим. ція уже п філі на пр декілька с ких Товариш Товариш про себе в боку тіль вито своє що нарешт ним украї ятом і соціаліст Бажаємо уєспіхів. тинського дію тьми давали у таріатові Штейтах робочої Надієм раїнська зація вио ціалістич чених Д нашам л рикальні вадить і тичної б ся вже нація Штейт

А н т Недавно ареною пролетар Найгірш чим жити може п шти н тільки т робітник те капіт шти рини за ганізова ціалісти воїх дер ву, піе встанов илатня